

Døden og livet – men mest døden

KUNST ★★★★★ Kunstmuseet ARoS i Århus viser en magtfuld udstilling af skulpturer af Christian Lemmerz. Skønt her og der vittig og underfundig er der ikke plads til banaliteter i Lemmerz' sorte univers.

Af Torben Weirup

Billedhuggeren Christian Lemmerz blev kendt langt ud over kunstinteresserede kredse, da han i midten af 1990'erne udstillede et værk i Esbjerg bestående af nogle døde grise i glasmontrer.

Udstillingen, der hed »Scene« – måske som i betydningen verden er en scene, vi alle betræder og forlader – indeholdt også andre værker. Men da Lemmerz afprøvede sin version af forestillingen om, at alt, *absolut alt*, kan anvendes som kunstnerisk materiale, druknede fortællingen i nogen grad i al virakken. Fortællingen eller ideen bag værket kunne – ud over den rent formmæssige undersøgelse – eksempelvis være, at livet er en cyklus, døden er uafvendelig, og resterne af os indgår i den almindelige biologi.

Lemmerz har ved andre lejligheder arbejdet med, hvad man kunne kalde ultraditionelle eller i det mindste uventede materialer – og det er der også eksempler på i Århus – men de ædle materialer som bronze og navnlig marmor dominerer omfangsmæssigt udstillingen. Museet har samlet en række af de meget hvide marmorskulpturer, Lemmerz har vist ved forskellige lejligheder og skabt en udstillingsarkitektur, der, uden at det bliver et overgreb mod værkerne, præsenterer dem som grave på en kirkegård i den meget mørke nat. Nu lyser de spøgelsesagtigt op i den højloftede sal og giver en af betydningerne for udstillingens titel, »Genfærd«.

Men at skulpturerne og

statuerne er af marmor, og på afstand ligner reminiscenser fra den store europæiske kulturarv, gør dem ikke mindre makabre end de døde grise, der lå lit-de-parade på Esbjerg Kunstmuseum. Kommer man nærmere, fortæller skulpturerne historier om misbrug og overgreb, lemlæstelse og død, om ofre for krig og terror. I det fine hvide marmor ser vi gengivelser af opsprættede kroppe. Ethvert anliggende for Lemmerz bliver til en blodig krig. Han er skeptisk over for vores måde at håndtere vores globale værdikamp på – der er eksempelvis henvisninger til Abu Ghraib – og han undersøger såvel årsagerne til som konsekvensen af terrorisme. I en meget omfangsrig model af en by bemærker man, at kun ruinerne står tilbage som efter et omfattende terrorangreb, men at man kan identificere markante bygninger i det indre København. Mest uhyggeligt er det måske, at murene ikke er sortsvedne men helt hvide og uhyggeligt tyste. Her lades al håb ude.

De store spørgsmål

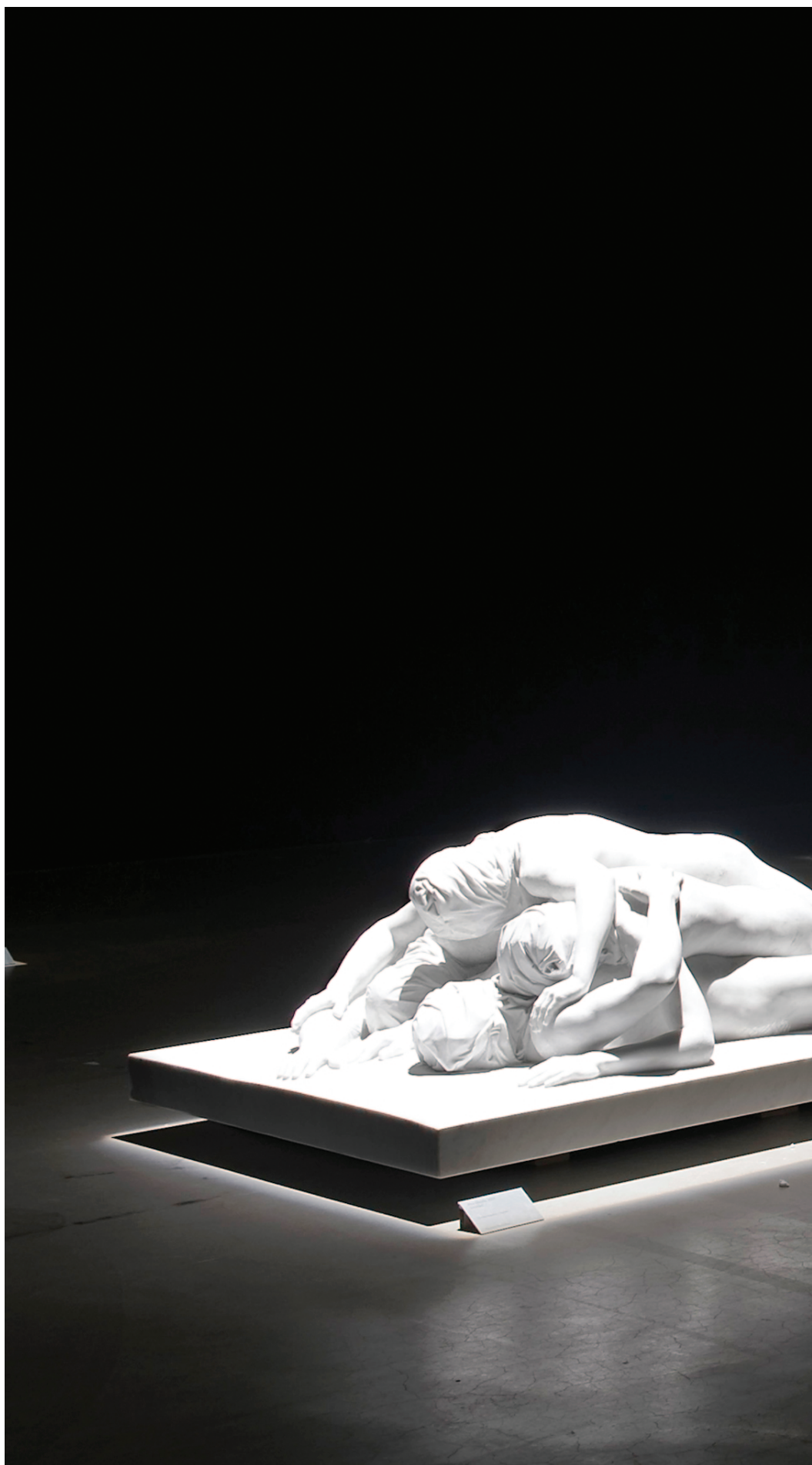
Men det mest interessante hos Lemmerz er hans undersøgelser af det menneskelige helt basale. Af livet og døden. Man tror gerne, han elsker livet og dets goder og at arbejde med sine materialer og sine overvejelser, men han er dybt civilisationskritisk og pessimistisk på menneskehedens vegne – uden at Gud, der spiller en overordentlig stor rolle i hans tænkning – synes at være en trøst. Gud er fraværende i Lemmerz' forestillingsverden. Mishandlede symboler på Gud

og på Jesus hænger tilbage, og hårdt går det ud over dem, der opfatter sig som Guds repræsentanter på Jorden. Lemmerz har tydeligvis et mellemværende med kristendommen og ikke mindst den katolske kirke, der for alvor er under anklage i Lemmerz' værk. Vender han sig en sjælden gang fra de store spørgsmål, som tilfældet er i hans portræt af Henning Larsen, er der – skønt det er udført i det ædle marmor – intet forherligende i skildringen, sådan som traditionen ellers lægger op til. Nederlaget står skrevet i den store arkitekts ansigt. Mødet med skibsrederen har gjort rigtigt ondt.

16 år efter svinene i Esbjerg står de stadig tydeligt printet i billedhukkommelsen, og sådan er det med mange af Lemmerz' andre værker. Sådan er det også med denne udstilling. Den er vanskelig at glemme. Den er – med en kliche – uafrystelig. Christian Lemmerz er en stor billedhugger. Fordi han arbejder meget bevidst med sine materialemuligheder, (og fordi han aldrig går i vejen for en god, mere eller mindre indforstået vittighed her og der). Men først og fremmest fordi han i sine mest markante værker tager fat dér, hvor det for alvor er interessant og gør ondt. Fordi han formår at skære gennem skuespil- eller underholdningssamfundets visuelle støj og minde om det væsentlige og det egentlige.

tow@berlingske.dk

CHRISTIAN LEMMERZ: GENFÆRD: ARoS, Århus. Åben tirsdage-søndage 10-17, onsdage tillige til 22. Til 6. februar.

6-7 november kl 16-21.00

LYSSTEMNING

Middelbaumsmytik i efterårsmarkedet

SOFIERO
EUROPAS VACKRASTE
PARK 2010
www.sofiero.se

Huset i Asnæs

INGVALD HOLMEFJORD
Maleri
LISBETH NIELSEN
Skulptur
Sidste udstillingsdag: 21. november 2010
Hverdage samt
Søndage kl. 13-17
Lørdage kl. 10-17 · Mandage lukket

HUSET I ASNÆS
Odsherredkunstnernes
Skiftende Udstillinger
Storegade 31, 4550 Asnæs, Tlf. 59650861
www.husetiasnaes.dk

SWEETHEARTS

JULEGALLA

Amager Bio 2. juledag kl. 21.00

Gæster Sys Bjerre m.fl.

Sweethearts præsenterer igen i år deres store jule-galla-fest-show. Det er højtjtidens bedste fest. Et band som er noget udover det sædvanlige, både hvad angår sceneoptræden, kostumer og genre. Et band som hver gang giver publikum lidt mere end de forventer.

SPAR 80 kr.
275,-
inkl. gebyr og velkomstdrink

Læs mere på www.lidtmere.dk/sweethearts

LÆSERSHOP
www.lidtmere.dk